

Kartpostal Dünya

– İlkü AHISKA · 11 Nisan 2017

Kalplerdeki sevgiler yok olup gitti artık.
Ne hayaller kurardık,mutlanacaktık güya
Kardeşlik beraberlik,yok olup bitti artık
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Can bildiğim dostlarım yüzüme bakmaz oldu
Yurdum elden gitse de ,kafaya takmaz oldu.
Yanından geçsem bile,selamın çakmaz oldu.
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Ana baba çocuklar inançları bambaşka,
Güya saygı duyarlar yaşadıkları aşka.
Yanlış yolda giderler,doğru olsaydı keşke.
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Güvenme güzelliğe bir sivilce yok eder.
Güvenme zenginliğe,kıvılcım helak eder.
Mazlum olan insanlar, layığını hak eder.
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Yelkenler fırtınada ,uzaklara açılır.
Arada birlik yoksa, darmadağın saçılır.
Hamine güvenmezsen,köşe bucak kaçılır.
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Toplumun çekirdeği,o güzelim aile,
Birer birer dağıldı,,kimsede yok kaile.
Söz anlatmak çok zordur,dik kafalı cahile.
Kıyamete az kald,çekilmez oldun dünya.

Karşıdan seyrederdik, ışıklı yamanları.
Rahmet canlandırırđı,sararmış çimenleri.
Tatlı dil getirirdi, küsüp te gidenleri.
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Acı eker insanlar,tadin kalmadı hayat.
Yediđimiz ekmekler kupkuru ve çok bayat
Hep gözyaşı ve elem,her tarafta bir feryat
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Hangi kapıyı alsan, şehit anası çıkar.
Bebeklerin lm, ciđerimizi yakar.
Yađmur yerine gökten,ölüm mermisi akar
Kıyamete az kaldı,çekilmez oldun dünya.

Ülkü Ahıska
Fon resmi kendi çalıřmam